

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 447/2012-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. augusta 2012 predbežne prerokoval sťažnosť I. M., Z., zastúpeného advokátom JUDr. J. K., Z., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Okresného dopravného inšpektorátu Zvolen vo veci vedenej pod sp. zn. ORP-3/DI-ZV-2011 a jeho uznesením z 30. januára 2012, postupom Okresnej prokuratúry Zvolen vo veci vedenej pod sp. zn. 3 Pv 36/2011 a jej uznesením z 3. apríla 2012, ako aj postupom Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici vo veci vedenej pod sp. zn. 1 KPt 270/12 a jej prípisom z 10. júla 2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť I. M. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 2. augusta 2012 doručená sťažnosť I. M. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Okresného dopravného inšpektorátu Zvolen (ďalej len „okresné riaditeľstvo Policajného zboru“) vo veci vedenej pod sp. zn. ORP-3/DI-ZV-2011 a jeho uznesením z 30. januára 2012, postupom Okresnej prokuratúry Zvolen (ďalej len „okresná prokuratúra“) vo veci vedenej pod sp. zn. 3 Pv 36/2011 a jej uznesením z 3. apríla 2012, ako aj postupom Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici (ďalej len „krajská prokuratúra“) vo veci vedenej pod sp. zn. 1 KPt 270/12 a jej prípisom z 10. júla 2012.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ utrpel pri dopravnej nehode, ktorá sa stala 11. septembra 2010 na... ulici..., ťažkú ujmu na zdraví. Sťažovateľ bol ako chodec zrazený osobným motorovým vozidlom zn...

Sťažovateľ ďalej uviedol, že *«Vo veci bolo pôvodne realizované iba tzv. objasňovanie priestupku (pod č. ORP-DI-ZV-DN 291/2010), a až na základe podnetu poškodeného sťažovateľa zo dňa 08. 12. 2010 adresovaného prokurátorovi Okresnej prokuratúry vo Zvolene bolo uznesením povereného príslušníka PZ OR PZ ODI Zvolen, ČVS: ORP-3/DI-ZV-2011 zo dňa 21. 01. 2011 začaté trestné stíhanie vo veci pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zákona.*

Následne uznesením povereného príslušníka ODI OR PZ Zvolen (ďalej aj „policajt“) zo dňa 30. 01. 2012 ČVS: ORP-3/DI-ZV-2011 bolo podľa § 214 ods. 1 Tr. poriadku „trestné stíhanie pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zákona, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie uznesením zo dňa 21. 1. 2011 na skutkovom základe opísanom v skutkovej vete označeného uznesenia, ktorého sa dopustil I. M..., postúpené príslušnému orgánu OR PZ vo Zvolene, ODI na oddelenie bezpečnosti cestnej premávky a dopravných evidencií postúpená na prejednanie priestupku, lebo výsledky skráteného vyšetrovania

preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. g) zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch“.

Voči označenému uzneseniu o postúpení podal sťažovateľ ako poškodený prostredníctvom splnomocnenca dňa 06. 02. 2012 sťažnosť, ktorú prokurátor Okresnej prokuratúry vo Zvolene uznesením z 03. 04. 2012 sp. zn. 3 Pv 36/11-20 zamietol ako sťažnosť podaní neoprávnenou osobou postupom podľa § 193 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku.

Podaním zo dňa 11. 05. 2012 podal sťažovateľ proti postupu a rozhodnutiu dozorového prokurátora a postupu a rozhodnutiu povereného príslušníka PZ o postúpení veci podnet Generálnej prokuratúre SR podľa § 31 a nasl. zákona o prokuratúre, ktorý bol pod sp. zn. IV/4 GPt 59/12 odstúpený na priame vybavenie Krajskej prokuratúre v Banskej Bystrici.

Prokurátor Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici v zmysle upovedomenia zo dňa 10. 07. 2012 pod sp. zn. 1 KPt 270/2012-6 podnet sťažovateľa odložil ako nedôvodný s tým, že nezistil pochybenia procesno-právneho alebo hmotno-právneho charakteru pre prijatie opatrení na zjednanie nápravy.

Prokurátor Okresnej prokuratúry vo Zvolene v zdôvodnení rozhodnutia zo dňa 03. 04. 2012 o zamietnutí sťažnosti I. M. postupom podľa § 193 ods. 1 písm. b) Tr. por. mimo iného konštatoval, že poverený príslušník PZ v danom štádiu konania vypočul chodca I. M. v správnom procesnom postavení svedka, a realizoval aj ostatné úkony prípravného konania zákonným spôsobom, keďže neboli dostatočným spôsobom preukázané skutočnosti, ktoré predpokladá ust. § 46 ods. 1 Tr. poriadku. Podľa prokurátora vykonaným dokazovaním nebolo jednak preukázané spáchanie trestného činu, a teda sa nepreukázal „ani príčinný vzťah medzi spáchaným trestným činom a ublížením na zdraví“ a z tohto dôvodu preto nebolo možné I. M. priznať práva a postavenie poškodeného.

Prokurátor Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici v upovedomení zo dňa 10. 07. 2012 uvádza, že

- „na začiatku vykonávania procesných úkonov v zmysle Trestného poriadku orgán činný v trestnom konaní nevie identifikovať, kto zavinił dopravnú nehodu a teda, ktorý z účastníkov dopravnej nehody bude v procesnom postavení obvineného a ktorý v procesnom postavení poškodeného“;*

- „OČTK v trestnom konaní vykonávajú vyšetrowanie, resp. skrátené vyšetrowanie tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci okrem iného aj v tom smere, kto je poškodený skutkom, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie. Až spoľahlivá identifikácia poškodeného umožňuje priznať tejto osobe práva poškodeného v zmysle ustanovení Trestného poriadku“;
- „chodec nemusí byť automaticky poškodeným len preto, že utrpel pri skutku, ktorý je predmetom trestného stíhania, ujmu na zdraví“;
- „ak na základe náležitého zistenia skutkového stavu veci a zhodnotenia dôkazov dospeje orgán činný v trestnom konaní k jednoznačnému záveru, že dopravnú nehodu popísanú vo výrokovej časti uznesenia o začatí trestného stíhania zaviniť svojím konaním chodec, táto osoba nemá a ani nemôže mať práva poškodeného v zmysle ustanovení Trestného poriadku“.».

Poukazujúc na judikatúru ústavného súdu je sťažovateľ presvedčený, že jeho sťažnosť spĺňa predpoklady na jej prijatie na ďalšie konanie. Ďalej sťažovateľ vyjadruje názor, že «*Policajt si v procesnom postupe protirečil aj tým, že na strane jednej neuznal procesné postavenie chodca ako poškodenej osoby, a na strane druhej upovedomil I. M. o začatí trestného stíhania vo veci a taktiež mu doručoval uznesenie zo dňa 30. 01. 2012 ČVS: ORP-3/DI-ZV-2011 (ktoré oprávnenia prislúchajú poškodenej osobe).*

Obdobne tak postupoval i prokurátor Okresnej prokuratúry vo Zvolene, ktorý na základe podania splnomocnenca poškodeného zo 14. 06. 2011 upovedomil poškodeného vyrozumiením zo dňa 25. 11. 2011 sp. zn. 3 P v 36/2011-15, v obsahu ktoré označil I. M. ako poškodeného...

Na identifikáciu poškodeného a jeho procesné postavenie a procesného oprávnenia na začiatku trestného stíhania poškodeného v žiadnom prípade nemá a ani nemôže mať vplyv skutočnosť, že policajt (a nadväzne dozorový prokurátor) po vykonanom vyšetrowaní a ním prevedenom hodnotení dôkazov dospejú k záveru, že poškodený sa spolupodieľal na škode (spoluvina), prípadne že si škodu spôsobil vlastným zavinením. V tomto kontexte je namieste poukázať aj na právnu úpravu týkajúcu sa spoločných ustanovení o náhrade škody v zmysle ust. § 438 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), v rámci ktorej ustanovenie § 441 OZ (označené ako zavinenie poškodeného) rieši situácie (prípady)

so spoluzavinením a výlučným zavinením poškodenej osoby, avšak ani táto právna úprava neodoberá subjektu, ktorému bola spôsobená škoda, postavenie a práva poškodenej osoby.».

Podľa sťažovateľa neakceptácia a nepriznanie mu postavenia a práv poškodenej osoby má okrem iného za následok deformáciu procesnej účinnosti úkonov, ktoré boli za jeho účasti uskutočnené. Sťažovateľ považuje názory dozorového prokurátora o tom, že *„nebolo dostatočným spôsobom preukázané spáchanie trestného činu, a teda sa nepreukázal príčinný vzťah medzi spáchaným trestným činom a ublížením na zdraví a z toho dôvodu preto nebolo možné I. M. priznať práva a postavenie poškodeného“*, za pôsobiacie nelogicky a protirečivo s tým, že sú dôsledkom nesprávneho a ústavne nekonformného výkladu a uplatnenia príslušných inštitútov Trestného zákona, Trestného poriadku a Občianskeho zákonníka. Interpretácie postavenia a oprávnení poškodeného v trestnom konaní zaujaté povereným príslušníkom Policajného zboru, dozorovým a jemu nadriadeným prokurátorom považuje sťažovateľ za účelové, negujúce základné zákonné východiská skutkovej podstaty trestného činu a trestného konania, vytvárajúce nerovnosť v postavení fyzických osôb vo forme rôznych kategórií poškodených s rôznym rozsahom procesných oprávnení.

S poukazom na uvedené je sťažovateľ toho názoru, že konanie a dokazovanie vedené nezákonným a *„neprocesným spôsobom“* nemôže byť za žiadnych okolností oporou zákonného a spravodlivého rozhodnutia vo veci.

V ďalšej časti sťažnosti sťažovateľ sumarizuje svoje výhrady voči postupu okresného riaditeľstva Policajného zboru, okresnej prokuratúry a krajskej prokuratúry, pričom jeho argumenty vyúsťujú do záveru, že *„považuje označené rozhodnutia ODI OR PZ vo Zvolene a Okresnej prokuratúry vo Zvolene, ako aj postup predchádzajúci vydaniu týchto rozhodnutí, aj za arbitrárne, náležite nezdôvodnené a nepreskúmateľné (pričom absencia náležitého zdôvodnenia rozhodnutia vo svojej podstate predstavuje odňatie možnosti konať v trestnom konaní), čo tiež znamená a zakladá porušenie jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv*

a základných slobôd v znení nadväzujúcich protokolov, a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd“.

Na základe argumentácie uvedenej v sťažnosti sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Právo sťažovateľa I. M. podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ďalej právo podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, právo sťažovateľa na spravodlivé konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj právo podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, boli konaním a rozhodnutím Okresného riaditeľstva PZ Okresný dopravný inšpektorát vo Zvolene zo dňa 30. 01. 2012, sp. zn. ORP-3/DI-ZV-2011, konaním a rozhodnutím Okresnej prokuratúry vo Zvolene zo dňa 03. apríla 2012, spis. zn. 3 Pv 36/2011-20 a konaním Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici pod č. 1 KPt 270/12-6 porušené.

2. Zrušuje sa uznesenie Okresného riaditeľstva PZ, Okresného dopravného inšpektorátu vo Zvolene zo dňa 30. 01. 2012, sp. zn. ORP-3/DI-ZV-2011, a Okresnej prokuratúry vo Zvolene zo dňa 03. apríla 2012, spis. zn. 3 Pv 36/2011-20 a vec sa v rozsahu zrušenia vracia Okresnému riaditeľstvu PZ Okresný dopravný inšpektorát vo Zvolene, aby o nej znovu konalo a rozhodlo.“

Sťažovateľ zároveň žiada o priznanie úhrady trov konania za dva úkony právnej služby v sume 323,50 €.

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny sa každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala... v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

1. K namietanému porušeniu v petite sťažnosti označených práv sťažovateľa postupom okresného riaditeľstva Policajného zboru vo veci vedenej pod sp. zn. ORP-3/DI-ZV-2011 a jeho uznesením z 30. januára 2012, ako aj postupom okresnej prokuratúry vo veci vedenej pod sp. zn. 3 Pv 36/2011 a jej uznesením z 3. apríla 2012

Okresné riaditeľstvo Policajného zboru svojím uznesením č. k. ČVS: ORP-3/DI-ZV-211 z 30. januára 2012 podľa § 214 ods. 1 Trestného poriadku trestné stíhanie pre prečin

ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona, pre ktorý bolo uznesením príslušníka okresného riaditeľstva Policajného zboru č. k. ČVS: ORP-3/DI-ZV-211 z 21. januára 2011 začaté trestné stíhanie proti sťažovateľovi, postúpilo vec príslušnému orgánu okresného riaditeľstva Policajného zboru na prerokovanie priestupku, lebo výsledky skráteného dokazovania preukázali, že nejde o trestný čin, ale ide o priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. g) zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

Proti uvedenému uzneseniu okresného riaditeľstva Policajného zboru podal sťažovateľ v danom prípade sťažnosť, o ktorej bola oprávnená a aj povinná rozhodnúť okresná prokuratúra, ktorá o nej aj rozhodla uznesením č. k. 3 Pv 36/11-20 z 3. apríla 2012 tak, že sťažnosť zamietla ako podanú neoprávnenou osobou.

Sťažovateľ podal 15. mája 2012 Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky podnet, ktorým sa podľa § 363 ods. 1 a nasl. Trestného poriadku domáhal vysloviť, že uznesením povereného príslušníka okresného riaditeľstva Policajného zboru č. k. ČVS: ORP-3/DI-ZV-211 z 30. januára 2012 v spojení s uznesením prokurátora okresnej prokuratúry č. k. 3 Pv 36/11-20 z 3. apríla 2012 bol porušený zákon. Predmetný podnet sťažovateľa bol postúpený na priame vybavenie krajskej prokuratúre, ktorá ho ako nedôvodný odložila prípisom č. k. 1 KPt 270/12-6 z 10. júla 2012 bez prijatia ďalších opatrení.

Právomoc ústavného súdu rozhodovať o sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je založená na princípe subsidiarity. Princíp subsidiarity právomoci ústavného súdu je ústavným príkazom pre každú osobu. Preto každá fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá namieta porušenie svojho základného práva, musí rešpektovať postupnosť tejto ochrany a požiadať o ochranu ten orgán verejnej moci, ktorý je kompetenčne predsunutý pred uplatnenie právomoci ústavného súdu (podobne II. ÚS 148/02, IV. ÚS 78/04, I. ÚS 178/04, IV. ÚS 380/04).

Aplikujúc princíp subsidiarity na prerokúvanú vec sťažovateľa ústavný súd konštatuje, že v danom prípade nemá právomoc preskúmavať uznesenie okresného riaditeľstva Policajného zboru č. k. ČVS: ORP-3/DI-ZV-211 z 30. januára 2012 a postup, ktorý predchádzal jeho vydaniu, keďže ich preskúmanie podliehalo prieskumnej právomoci okresnej prokuratúry. Rovnako ústavný súd nemá právomoc preskúmať ani uznesenie okresnej prokuratúry č. k. 3 Pv 36/2011-20 z 3. apríla 2012 a postup predchádzajúci jeho vydaniu, pretože tak bola oprávnená a aj povinná urobiť krajská prokuratúra na základe podnetu sťažovateľa. Z tohto dôvodu bolo potrebné sťažnosť v tejto časti odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre jej neprípustnosť.

2. K namietanému porušeniu v petite sťažnosti označených práv sťažovateľa prípisom krajskej prokuratúry č. k. 1 KPt 270/12-6 z 10. júla 2012 a postupom, ktorý predchádzal jeho vydaniu

Sťažovateľ tvrdí, že k neprípustnému zásahu do jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 36 ods. 1 listiny, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru došlo aj prípisom krajskej prokuratúry z 10. júla 2012 a postupom, ktorý predchádzal jeho vydaniu. Označeným prípisom krajskej prokuratúry bol, ako už bolo uvedené, odložený ako nedôvodný podnet sťažovateľa smerujúci proti uzneseniu povereného príslušníka okresného riaditeľstva Policajného zboru č. k. ČVS: ORP-3/DI-ZV-211 z 30. januára 2012 v spojení s uznesením prokurátora okresnej prokuratúry č. k. 3 Pv 36/11-20 z 3. apríla 2012.

Podľa § 31 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) prokurátor preskúmava zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, prokurátorov, vyšetrovateľov, policajných orgánov a súdov v rozsahu vymedzenom zákonom aj na základe podnetu, pričom je oprávnený vykonať opatrenia na odstránenie zistených porušení, ak na ich vykonanie nie sú podľa osobitných zákonov výlučne príslušné iné orgány.

Podľa § 32 ods. 1 zákona o prokuratúre podnet možno podať na ktorejkoľvek prokuratúre...

Podľa § 33 ods. 1 zákona o prokuratúre prokurátor je povinný vybaviť podnet do dvoch mesiacov od jeho podania. V odôvodnených prípadoch rozhodne o predĺžení tejto lehoty bezprostredne nadriadený prokurátor.

Podľa § 35 ods. 1 zákona o prokuratúre pri vybavovaní podnetu je prokurátor povinný prešetriť všetky okolnosti rozhodné pre posúdenie, či došlo k porušeniu zákona alebo iného všeobecne záväzného právneho predpisu, či sú splnené podmienky na podanie návrhu na začatie konania pred súdom alebo na podanie opravného prostriedku, či môže vstúpiť do už začatého konania pred súdom alebo vykonať iné opatrenia, na ktorých vykonanie je podľa zákona oprávnený.

Podľa § 35 ods. 2 zákona o prokuratúre prokurátor posudzuje podnet podľa obsahu, pričom prihliada na všetky skutočnosti, ktoré počas prešetrovania vyšli najavo.

Podľa § 35 ods. 3 zákona o prokuratúre ak prokurátor zistí, že podnet je dôvodný, vykoná opatrenia na odstránenie porušenia zákona a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov podľa tohto zákona alebo podľa osobitných predpisov.

Podľa § 6 ods. 1 písm. a) zákona o prokuratúre je nadriadený prokurátor oprávnený vydať podriadenému prokurátorovi pokyn, ako má postupovať v konaní a pri plnení úloh.

Podľa § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre podávateľ podnetu môže žiadať o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu opakovaným podnetom, ktorý vybaví nadriadený prokurátor (§ 54 ods. 2 zákona o prokuratúre). Podľa § 34 ods. 2 uvedeného zákona ďalší opakovaný podnet v tej istej veci vybaví nadriadený prokurátor uvedený v odseku 1 len vtedy, ak obsahuje nové skutočnosti. Ďalším opakovaným podnetom sa rozumie v poradí tretí a ďalší podnet, v ktorom podávateľ podnetu prejavuje nespokojnosť s vybavením svojich predchádzajúcich podnetov v tej istej veci.

Podľa stabilizovanej judikatúry ústavného súdu podnet v zmysle § 31 ods. 2 zákona o prokuratúre, ako aj opakovaný podnet podľa § 34 zákona o prokuratúre poskytujú sťažovateľovi účinnú ochranu jeho práv a právom chránených záujmov (m. m. IV. ÚS 158/03, IV. ÚS 80/03, IV. ÚS 330/04, IV. ÚS 53/05, I. ÚS 186/05, II. ÚS 94/06, I. ÚS 112/06). Podnet, ako aj opakovaný podnet zakladajú povinnosť príslušného prokurátora, resp. nadriadeného prokurátora sa ním zaoberať, vybaviť ho a spôsob vybavenia oznámiť podnecovateľovi.

Aj keď z prípisu krajskej prokuratúry vyplýva, že *„dňa 19. 6. 2012 podal I. M. osobne na Krajskej prokuratúre Banská Bystrica ďalšie podanie na preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia KR PZ KDI Banská Bystrica sp. zn. KRPZ-BB-KD12-63-OO2/2012 z 25. 5. 2012“* a *„Keďže sa jedná o preskúmanie zákonnosti postupu KR PZ KDI Banská Bystrica v priestupkovom konaní, bude toto podanie predložené na ďalšie konanie netrestnému oddeleniu Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici, ktorá menovaného v zákonnej lehote upovedomí o spôsobe vybavenia jeho podnetu.“*, nemožno takýto postup podľa názoru ústavného súdu považovať za súladný s citovanými ustanoveniami zákona o prokuratúre, keďže toto podanie nemožno kvalifikovať ako ďalší opakovaný podnet podľa citovaného ustanovenia zákona o prokuratúre.

Ústavný súd aj v predchádzajúcich konaniach vyslovil právny názor, že vynechanie nielen podnetu, ale aj opakovaného podnetu ako právneho prostriedku nápravy v rámci sústavy orgánov prokuratúry Slovenskej republiky nemožno nahrádzať podaním sťažnosti v konaní pred ústavným súdom, pretože takto by sa obmedzovala možnosť orgánov prokuratúry vo vlastnej kompetencii nielen preveriť skutočnosť, ktoré tvrdí sťažovateľ, ale aj prijať opatrenia podľa zákona o prokuratúre, ktoré by účinne napomohli odstráneniu procesných alebo faktických prekážok zákonného postupu (m. m. I. ÚS 186/05, IV. ÚS 53/05).

Ústavnému súdu nie je známy žiaden dôvod na to, aby sa vo veci sťažovateľa odchyľil od uvedeného právneho názoru. Zákon o prokuratúre poskytoval a stále poskytuje sťažovateľovi aj ďalší prostriedok nápravy – opakovaný podnet (podľa § 31 až § 36 zákona

o prokuratúre), ktorým sa mohol, resp. môže domáhať preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia okresnej prokuratúry aj krajskej prokuratúry v predmetnej veci. Uvedený právny prostriedok umožňoval, resp. umožňuje sťažovateľovi dosiahnuť účinnú nápravu vzhľadom na právomoc nadriadeného prokurátora (krajského prokurátora, prípadne následne generálneho prokurátora Slovenskej republiky) záväzným pokynom nariadiť prijatie efektívnych opatrení v predmetnej veci aj napriek doterajšiemu postupu krajskej prokuratúry, ak by na základe opakovaného podnetu sťažovateľa dospel k záveru, že jej prípis z 10. júla 2012, prípadne jemu predchádzajúci postup vo veci vedenej pod sp. zn. 1 KPt 270/12 bol v rozpore so zákonom.

Použitie týchto právnych prostriedkov je v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde podmienkou konania vo veci individuálnej ochrany základných práv a slobôd pred ústavným súdom (napr. I. ÚS 256/05).

Podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd neodmietne prijatie sťažnosti, aj keď sa nespĺnila podmienka podľa odseku 1, ak sťažovateľ preukáže, že túto podmienku nespĺnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

Po preskúmaní sťažnosti ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ, zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom – advokátom, v sťažnosti neuvádza nijaké dôvody, a už vôbec nie dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by mal ústavný súd postupovať podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na uvedené bolo potrebné pri predbežnom prerokovaní sťažnosť aj v tejto časti odmietnuť ako neprípustnú pre nevyčerpanie všetkých opravných prostriedkov (§ 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

Po odmietnutí sťažnosti sťažovateľa ako celku bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa jeho ďalšími návrhmi.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. augusta 2012